

om Forbud mod Nedlæggelse af Landbrug og Indskrænkning af Retten til Udstykning. Denne Lov har været gældende 2 Aar, midlertidigt 1 Aar ad Gangen, og den udløber den 1. April 1920. Jeg vil gerne minde den højtærede Minister om, at det er aldeles nødvendigt, at vi faar denne Lov til Behandling igen, saaledes at den enten vedtages midlertidigt endnu en Gang, men for en længere Aarrække, eller ogsaa, hvad der i Udvalget i Folketinget afvigte Vinter efter den Form, Loven nu havde faaet, var Enighed om at anse for rigtigt, at Loven nu blev stedsevarende, fordi det maa anses for at være nødvendigt.

Til Slutning har jeg til den højtærede Indenrigsminister et Spørgsmaal angaaende Husmandskreditforeningerne. Jeg er jo af dem, som ikke godt kan tale, uden at jeg skal berøre Kreditforeningsforholdene, naar der tales ved Finanslovbehandlingen, og det drejer sig da her om Forhøjelse af Taksationsgrænserne. Det er ganske vist, som bekendt, ikke ret lang Tid siden, vi fik en Forhøjelse af 2 000 Kr. for Ejendomme med Jordtilliggende, men Ejendomme uden Jordtilliggende kunde ingen Forhøjelse faa, fordi Forslaget derom ikke kunde gennemføres i Landstinget. Nu viser det sig efter den Stigning, Ejendommene har haft i Værdi i de sidste 3 Aar, at denne Forhøjelse af Vurderingsgrænsen er aldeles utilstrækkelig. Den har ikke fulgt med Konjunkturerne, saa at Antallet af Laantagere i de tvende Husmandskreditforeninger ikke er gaaet frem, men er gaaet ned. For Eksempel har den jyske Husmandskreditforening, som jeg er Repræsentant for i et af Amterne, i de sidste 4 Aar haft en Nedgang fra 77 000 Laan til 71 000 Laan, grundet paa, at de bedre Panter er steget i Værdi, saaledes at naar Ejerne af dem har Trang til at søge nye Laan, maa de gaa over i en anden Kreditforening, fordi Vurderingsgrænsen for de tvende Husmandskreditforeninger er saa lav, at man ikke kan betjene dem med et forhøjet Laan. Man har derfor paa Generalforsamlingen vedtaget at andrage om en Forhøjelse af Vurderingsgrænsen. Dette Andragende er fra den jyske Husmandskreditforening indsendt til Indenrigsministeriet, og jeg vil haabe, at Andragendet vil resultere i, at Indenrigsministeren fremsætter et Lovforslag i den antydede Retning.

Indtil 1910 var det saaledes, at Statskassen refunderede Omkostningerne ved Vurderingerne i de tvende Husmandskreditforeninger, men Finanslovkommissionen,

som var nedsat for at finde Steder, hvor der kunde indføres Besparelser, foreslog, at vi kun skulde have Halvdelen godtgjort, og Kreditforeningerne maatte indgaa paa kun at faa refunderet Taksationsgodtgørelser for Ejendomme, der vurderes indtil 8 000 Kr. De, som ejer Ejendomme til denne Taksationsværdi, er nu langt mere uformuende end i 1910, og derfor bliver det nødvendigt, at ogsaa denne Vurderingsgodtgørelse sættes op til en højere Grænse end den, vi har haft siden 1910. For Tiden er det næsten en Umulighed at opføre en Ejendom for en almindelig Arbejder eller Haandværker eller dermed ligestillet for 8 000 Kr., og det er saaledes umuligt at opnaa Laan til en saadan Ejendom gennem de tvende Husmandskreditforeninger. Naar det nævnte Lovforslag bliver fremsat af den højtærede Indenrigsminister, haaber jeg derfor, at det høje Ting vil være lydhørt, saaledes at vi kan komme op paa Vurderingsgrænser, der sætter Kreditforeningerne i Stand til at beholde de Panter, som de hidtil har kunnet give Laan i.

Kammersgaard: De af det høje Tings Medlemmer, som er kendte i Aarhus, er vidende om, at Hammelbanegaarden er beliggende i den saakaldte Mølleeng, og at Mølleengen eller Hammelbanegaarden ligger et ikke saa ganske lille Stykke borte fra Hovedbanegaarden, der er 20 Minutters Gang, og denne Afstand er ret besværlig at tilbagelægge, naar det er daarligt Vejr og Føre. Man er derfor ude i Oplandet gaaet ud fra som givet, at naar nu Banegaardsforholdene i Aarhus blev endeligt ordnet, vilde Sporet ind til Hammelbanegaarden blive ført ind til den nye Hovedbanegaard. Imidlertid saa jeg forleden Dag i et af Aarhusbladene et Referat fra Hammel Sogneraad, hvorefter Sogneraadets Formand, som er Næstformand i Hammelbanens Bestyrelse, paa Forespørgsel havde svaret, at man fra Ministeriets Side var imod at faa Sporet ind paa Hovedbanegaarden, og han føjede til, at Repræsentanterne fra Landkommunerne i Hammelbanens Bestyrelse heller ikke var venlig stemte for det. Det forundrede mig at se, at det skulde være Tilfældet, og jeg vilde derfor gerne spørge den højtærede Trafikminister, om man virkelig fra Trafikministeriets Side er imod, at Sporet bliver ført ind til Hovedbanegaarden. Man vil let kunne forstaa, at det for os, som borude i Banens Opland, er af ret stor Betydning, at Sporet bliver ført ind paa den